

GRACIAS A LA VIDA

Gracias a la vida que me ha dado tanto
me dio dos luceros que cuando los abro
perfecto distingo lo negro del blanco
y en el alto cielo su fondo estrellado
y en las multitudes el hombre que yo amo

Gracias a la vida que me ha dado tanto
me ha dado el oído que en todo su ancho
graba noche y día grillos y canarios
martirios, turbinas, ladridos, chubascos
y la voz tan tierna de mi bien amado

Gracias a la vida que me ha dado tanto
me ha dado el sonido y el abecedario
con él, las palabras que pienso y declaro
madre, amigo, hermano
y luz alumbrando la ruta del alma del que estoy
amando

Gracias a la vida que me ha dado tanto
me ha dado la marcha de mis pies cansados
con ellos anduve ciudades y charcos
playas y desiertos, montañas y llanos
y la casa tuya, tu calle y tu patio

Gracias a la vida que me ha dado tanto
me dio el corazón que agita su marco
cuando miro el fruto del cerebro humano
cuando miro el bueno tan lejos del malo
cuando miro el fondo de tus ojos claros

Gracias a la vida que me ha dado tanto
me ha dado la risa y me ha dado el llanto
así yo distingo dicha de quebranto
los dos materiales que forman mi canto
y el canto de ustedes que es el mismo canto
y el canto de todos que es mi propio canto

GRACIAS A LA VIDA, GRACIAS A LA VIDA

DANK AAN HET LEVEN

Dank aan het leven dat me zoveel heeft gegeven.
Het gaf me twee ogen, die, als ik ze open,
perfect het zwart van het wit onderscheiden
en in de hoge hemel, de met sterren bezaaide
diepte en in de menigte de man van wie ik houd.

Dank aan het leven dat me zoveel heeft gegeven.
Het heeft me gehoor gegeven dat in zijn volle
bereik, de nacht en de dag, krekels en kanaries
hamers, turbines, geblaf en regenbuien opvangt,
en de zo tedere stem van mijn geliefde.

Dank aan het leven dat me zoveel heeft gegeven.
Het heeft me geluid en het alfabet gegeven;
daarmee de woorden die ik denk en spreek:
moeder, vriend, broer en licht dat de weg verlicht
naar de ziel van degene die ik liefheb.

Dank aan het leven dat me zoveel heeft gegeven.
Het heeft vaart aan mijn vermoeide voeten
gegeven ; met hen liep ik door steden en plassen,
stranden en woestijnen, bergen en vlakten,
en door jouw huis, jouw straat en jouw tuin.

Dank aan het leven dat me zoveel heeft gegeven.
Het heeft me een hart gegeven dat heftig slaat
als ik de vrucht van het menselijk verstand zie,
als ik het goede zo ver van het kwade zie,
als ik in de diepte van jouw heldere ogen kijk.

Dank aan het leven dat me zoveel heeft gegeven.
Het heeft me de lach en de traan gegeven.
Zo onderscheid ik geluk van verdriet,
de twee elementen die mijn lied vormen,
en jullie lied, dat eenzelfde lied is,
en het lied van allen, dat mijn eigen lied is.

DANK AAN HET LEVEN.